BẢN TIN XỨ BƯỞI

Chủ Nhiệm: Dương Minh Chấn

Với Sự Cộng Tác Của:
Lữ Công Tâm – Nguyễn Hữu Hạnh – Võ Thị Ngọc Dung – Mai Trọng Ngãi - Đỗ Hữu Phương – Kiều Oanh Trịnh - Nguyễn Minh Châu – Người Biên Hòa – Châu Chương Thành - Nguyễn Hàn Lâm.

Email:
Aihuubienhoa@gmail.com

Điện Thoại:
(714) 891-8953 & (661) 369-3243

Sợi dây nối kết quý đồng hương Biên Hòa tại hải ngoại

Số Hai
April 15, 2010

Thư Tòa Soạn

Những đóa hoa tươi thắm màu vàng, tím nở rộ dọc hai bên đường đã báo hiệu mùa xuân đến, mùa xuân thứ ba mươi lăm trên đất khách quê người. Hàng năm, tháng tư đến, đã gợi lại cho chúng ta nhớ về quê hương với nhiều đau thương và thương nhớ vô ngần. Đau thương khi nghĩ đến những đồng đội, bạn bè và đồng bào chúng ta đã hy sinh cho đất nước. Thương nhớ vì chúng ta đã mất rất nhiều, mất tất cả những gì mà chúng ta quý mến. Một nén hương xin thắp lên để kính dâng hương hồn những người đã hy sinh cho chúng ta nhân kỷ niệm của ngày đau thương ba mươi tháng tư 2010.

*Được thành hình 3 năm nay, **Hội Ái Hữu Biên Hòa California** đã trải qua thời gian thử thách và khó khăn trong việc điều hành. Trong ngày đại hội 31-1-2010, anh Dương Minh Chấn được tất cả đồng hương đồng chấp thuận anh trong vai trò Hội Trưởng thay thế anh Lý Thành Phương mãn nhiệm. Chỉ một thời gian ngắn, với thiện chí và tận tâm phục vụ, tân Hội Trưởng cùng tất cả anh em trong Ban Chấp Hành đã kiện toàn cơ cấu tổ chức, nhân sự, cũng như hoạch định chương trình làm việc cho những tháng sắp tới. **Bản Tin XỨ BƯỞI**, Số Ra Mắt đã được phát hành 500 bản và được gửi đến nơi cư ngụ quý đồng hương. Nối vòng tay lớn trong tình thân thương với tất cả đồng hương đang sinh sống tại hải ngoại, thăm viếng, chúc tụng, tạo những cơ hội để đồng hương có dịp gặp nhau, thực hiện việc từ thiện, giúp đỡ những người khốn khổ là những mục tiêu mà Hội muốn thực hiện. Chúng tôi có thiện chí, thiện tâm, dùng những thì giờ đáng lẽ phải dành cho gia đình để đứng ra "vác ngà voi", những việc làm của chúng tôi có thành công tốt đẹp hay không là do sự giúp sức của quý đồng hương và thân hữu.*

Trọng kính,
Chủ Nhiệm

THÔNG BÁO

Kính thưa quý đồng hương Biên Hòa và thân hữu,

Qua sự đưa tin của các cơ quan truyền thông báo chí tại Nam California trong ngày họp mặt Tân Niên Canh Dần 31/1/2010, đông đảo đồng hương Biên Hòa và thân hữu đã bầu chọn ông Dương Minh Chấn làm Tân Hội Trưởng Hội Ái Hữu Biên Hòa California. Hôm nay Hội Ái Hữu Biên Hòa California trân trọng thông báo đến quý đồng hương và thân hữu thành phần Ban Chấp Hành sẽ cùng tiếp tay với ông Tân Hội Trưởng trong thời gian sắp tới:

Hội Trưởng:
Ông Dương Minh Chấn

Phó Hội Trưởng Nội Vụ:
Ông Lữ Công Tâm

Phó Hội Trưởng Ngoại Vụ:
Ông Mã Thành Tâm

Tổng Thư Ký:
Ông Nguyễn Hữu Hạnh

Thủ Quỹ:
Cô Lưu Tuyết Hương

Trân trọng thông báo,

Cali ngày 27 tháng 03, năm 2010

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

TÔI CHÀO QUỐC KỲ NƯỚC TÔI

Thình lình tôi nghe những tiếng la vang dội lên: đồng bào ai có radio mở lên nghe Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng rồi, Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng rồi… mở radio đi. Mọi người chia ra từng nhóm quanh những người có radio. Thật đúng, với giọng nói lè nhè, ông kêu gọi quân đội buông súng… tất cả mọi người ai cũng buồn, gương mặt cúi xuống, vài người khóc òa lên. Có vài giọng bực tức: Tắt mẹ nó mấy cái radio đó đi, đập bể cái radio cho lão câm mõm lại đi ! Thôi, thế là hết ! Tôi nhìn đồng hồ lúc ấy vừa hơn 10 giờ sáng ngày 30 tháng 4 năm 1975.

Độ một giờ sau đó, một chiếc trực thăng bay lượn vài vòng trên không, và rồi các anh lính hải quân yêu cầu đồng bào đi vào trong để nhường chỗ cho chiếc trực thăng đáp xuống. Anh phi công cùng vợ và hai con cùng một em trai lần lượt bước ra khỏi phi cơ với tiếng vỗ tay chào mừng của mọi người. Người em trai độ mười tuổi chỉ mặc chiếc quần đùi, hỏi ra mới biết em chỉ là người hàng xóm khi anh phi công đáp máy bay xuống rước vợ con, em phụ đem đồ lên máy bay, viên phi công vội vả cất cánh đưa em di tản luôn. Sau khi nghe câu chuyện, có người vội lấy quần áo cho em mặc. Vài phút sau đó, Hạm Trưởng quyết định cho đẩy chiếc máy bay xuống biển. Thình lình một chiếc L19 xuất hiện cũng lượn nhiều vòng quanh tàu làm mọi người lo sợ. Ngay sau đó tiếng loa phóng thanh trên tàu thông báo cho biết hai người trên chiếc L19 muốn nhảy ra khỏi và xin tàu cứu vớt. Những người nhái trên tàu đã sẵn sàng mặc áo phao vào để cứu họ. Trên chiếc máy bay chỉ có một cái áo phao, chiếc áo nầy dành cho người nhảy xuống trước. Mọi người trên tàu mắt nhìn chiếc L19 lượn sát 2 vòng, một người nhảy ra. Mọi người đều thấy rõ người đó nhảy xuống và bơi trên mặt biển, hai anh lính người nhái bơi ra đưa anh lên tàu. Sau đó, viên phi công cũng lượn 2 vòng, lần nầy, có lẽ vì sợ chiếc máy bay không người lái sẽ đụng vào tàu nên anh bay cao và xa rồi anh nhảy xuống. Tất cả con mắt những người trên tàu đều nhìn viên phi công đang nhảy xuống, anh rớt thẳng xuống biển và không thấy anh nổi lên. Anh đã đi vào lòng đại dương và yên nghỉ nơi đó. Đến 10 giờ tối, sau một giấc ngủ ngon lành vì kiệt sức, người nhảy xuống trước tỉnh dậy. Anh hỏi những người chung quanh rằng viên phi công buổi chiều nhảy xuống biển giờ đâu rồi ?, một người trả lời: Anh ấy nhảy xuống biển nhưng không nổi lên, chắc đã chết rồi. Anh ta khóc và nói: Trời ơi anh tôi chết thật rồi sao? Nhiều người cùng nói, anh ấy chết dưới biển rồi. Anh ta la lên, anh hai ơi em theo anh, và anh phóng thẳng xuống biển vào đêm tối. Thảm cảnh thật đau thương…

Đến 5 giờ chiều ngày hôm sau, chiếc tàu HQ đưa những người di tản đến gần bờ biển Phi Luật Tân. Hạm Trưởng tập họp tất cả đồng bào trên bong tàu. Với bộ quân phục chỉnh tề, ông cho biết: Theo lệnh của chỉ huy trưởng chiến hạm Mỹ và cũng đúng theo luật công pháp quốc tế, trước khi vào lãnh hải của nước Phi chúng ta phải hủy bỏ tất cả khí giới xuống biển, không được giữ lại bất cứ vũ khí nào có thể làm chết người, sau đó chúng ta làm lễ hạ cờ Việt Nam Cộng Hòa. Chính phủ Phi cho rằng nước VNCH không còn nữa, phải treo cờ của nước Mỹ lên thì tàu mới được phép vào hải phận Phi. Vì đây là lần cuối cùng chào Quốc kỳ nên tất cả đồng bào đều tụ tập trên bong tàu đông đủ và toán lính hạ kỳ trong quân phục hải quân đã sẵn sàng.

Hạm Trưởng với những lời đau thương, nghẹn ngào thưa chuyện cùng đồng bào và yêu cầu tất cả chúng ta hát bài quốc ca trong khi lá cờ VNCH từ từ kéo xuống. Tiếng ca chưa chấm dứt thì tiếng khóc đã òa lên và người người trong gia đình, bạn bè ôm chầm lấy nhau chia sẻ sự đau đớn của những người vong quốc. Đây là lần cuối cùng tôi chào quốc kỳ của nước tôi trên bong tàu, vùng đất cuối cùng của nước VNCH trong ngày 1 tháng 5- 1975.

Câu chuyện đã xảy ra 35 năm về trước, mặc dù hiện tại cuộc sống được bình yên trong một gia đình hạnh phúc; nhưng trong đêm khuya thanh vắng khi mà cả gia đình vợ và các con đang ngon giấc, người viết bài nầy lòng vẫn cảm thấy bùi ngùi, đau đớn, muốn chia sẻ tâm tư mình đến đồng hương trong khi cố gượng để ngăn hai dòng lệ từ từ rơi.

Người Biên Hòa

Những Ngày Cuối Cùng Tại Quận Dĩ An

Chiến hữu Nguyễn Minh Châu - 1974

Một Quyết Định Khó Khăn

Tôi phải ở lại đến giờ phút cuối cùng với anh em chiến sĩ và đồng bào. Tình hình tại quận còn rất yên tịnh, chưa có việc gì xảy ra. Chúng tôi chưa bị quân Cộng sản tấn công và pháo kích, nhưng một số chiến sĩ cũng nao núng vì nghe tin chỗ nầy di tản chiến thuật chỗ kia rút quân, người thì mang gia đình xuống tàu, kẻ xuống ghe đánh cá ra khơi, và một số người đã được phi cơ Mỹ cho di tản từ phi trường TSN trước đó mấy tuần. Ông bà ngoại mấy cháu của chúng tôi sợ nguy hiểm đến tánh mạng của mấy cháu nhỏ, nên mang hết về Saigon cho tôi rảnh tay lo nhiệm vụ. Vợ tôi thì nhứt quyết ở lại căn cứ để yểm trợ tinh thần tôi, nên anh em chiến sĩ và đồng bào còn thấy sự hiện diện của vợ chồng chúng tôi cũng bớt hoang mang và lo lắng.

Một điều nữa làm cho tôi đắn đo không thể bỏ quận được là vì trong 7 năm tôi được sát cánh làm việc ngày đêm với anh em Địa Phương Quân, Nghĩa Quân, viên chức quận xã ấp, Cán bộ XDNT và lực lượng CSQG làm việc trong tình thương mến đậm đà. Các cơ quan và đơn vị hết lòng làm tròn trọng trách nên nhiều năm qua tình hình Dĩ An rất yên tịnh, dân chúng sống thanh bình làm ăn phát đạt. Quân được dân thương mến và khắng khít thật là tình dân với quân như cá với nước. Khi tôi được cấp trên đổi về lại quận cũ, anh em chiến sĩ vui mừng như gặp lại người anh cả đã vắng mặt đi xa mới về, và đồng bào cũng vui vẻ đón nhận tôi như một đứa con biệt ly nay trở về quê cũ, nên tôi xem quận Dĩ An như có mối tình thiêng liêng gắn liền với đời tôi. Tôi hết lòng cám ơn những chiến sĩ và viên chức, lực lượng CSQG và cả lực lượng Nhân Dân Tự Vệ đã hăng say cộng tác với tôi trong nhiều năm. Tôi xin nghiêng mình trước những anh linh của những người trong quận Dĩ An đã hy sinh vì nhiệm vụ với tổ quốc.

Đến nay, tôi vẫn còn nhớ mãi Nghĩa Quân Nguyễn Văn Giữ, người cận vệ can đảm đã theo tôi suốt bao nhiêu năm. Vì lúc ấy tôi đi đứng phải chống gậy nên ông đã giúp, đỡ đần tôi trong những lần nhảy trực thăng hay leo đồi lội suối trong các cuộc hành quân, ông luôn bên cạnh để bảo vệ tôi. Ông đã chết trong trại cải tạo năm 1979 vì bạo bịnh mà không có thuốc chữa. Thỉnh thoảng chúng tôi có gởi quà về gia đình để đền đáp công ơn ông đã giúp tôi suốt thời gian tôi làm việc tại Dĩ An.

Trong đời binh nghiệp của tôi có ba chiến sĩ cận vệ và luôn luôn sát cánh bên tôi trong các trận mạc nay đã ra người thiên cổ. Ngoài Nghĩa Quân Nguyễn Văn Giữ tôi vẫn còn nhớ và không quên ơn cố Trung sĩ Nguyễn Văn Liễn, trước khi ông tử trận ở quận Bồng Sơn tỉnh Bình Định ông là Hạ Sĩ thuộc toán Biệt Kích của tôi lúc tôi còn là Tiểu Đoàn Phó Tiểu Đoàn 3 TQLC. Ông nầy đã tận tình lo cho tôi lúc bị tôi bị thương nặng nằm bịnh viện Huế và Đà Nẵng. Còn một chiến sĩ nữa cũng luôn luôn sát cánh bên tôi ngoài chiến trường là Hạ Sĩ I Nhứt Hồ, nhân viên truyền tin của tôi đã bị tử trận ở Vùng I Chiến Thuật. Tôi luôn thành kính tưởng niệm và ghi ơn ba chiến sĩ nầy đã giúp tôi rất nhiều.

Đêm Cuối Cùng Chấm Dứt Đời Binh Nghiệp Của Tôi Đúng 21 Năm

Tất cả các chiến sĩ Địa Phương Quân, Nghĩa Quân và viên chức quận, xã, ấp và CB/XDNT cũng như CSQG trong quận đều tuân lệnh thượng cấp quyết ở lại cố thủ. Nhưng đến đêm 29 rạng 30 tháng 4, chúng tôi bị bỏ rơi, chới với vì mất liên lạc với Bộ Chỉ Huy Tiểu Khu tỉnh Biên Hòa và không biết phải nhận lệnh nơi đâu. Đông Tây Nam Bắc chẳng còn ai yểm trợ, trong khi đó chúng tôi được tin tình báo là một Trung Đoàn Cộng Sản BV cùng chiến xa T54 đã di chuyển từ hướng Tân Uyên tới rừng Cò Mi phía Bắc quận Dĩ An rồi dừng lại đấy. Chiều hôm đó tôi phải nhờ pháo binh của căn cứ TQLC bắn chận mấy trăm quả 105 và 155 ly. Vị chỉ huy căn cứ Sóng Thần giúp tôi lúc đó là Trung Tá Ân và cũng là Chỉ Huy Trưởng TTHL/TQLC. Vị sĩ quan trực tiếp chỉ huy các pháo đội TQLC bắn yểm trợ là Đại Úy Minh TQLC, hiện ông Minh đang sống cùng gia đình tại San Jose.

Chúng tôi tiến thối lưỡng nan, thôi đành phải liều quyết tử thủ tới đâu hay đến đó, đành phó mặc số phận cho Trời định.

Thật là một đêm hãi hùng, hồi họp, tất cả từ quan tới lính súng chống chiến xa, súng đại liên và súng cá nhân cầm tay, thức sáng đêm chờ địch nơi phòng tuyến. Tiếng súng pháo binh và đại bác của chiến xa ta và địch nổ vang dội từ hướng Hậu Nghĩa và căn cứ Sư Đoàn 25 BB tại Củ Chi. Nhìn những ánh sáng hỏa châu chiếu chập chờn nơi cuối trời ở phương Tây, phương Đông và phương Bắc, và nhìn về hướng Sài Gòn thấy ánh đèn phi cơ trực thăng lên xuống, chúng tôi đoán là Mỹ đang tiếp tục bốc người của họ di tản, anh em chúng tôi rất não lòng không biết vận mạng quận Dĩ An nói riêng và vận mạng miền Nam sẽ ra sao? Mong chờ đến sáng rồi sẽ tính. Nhưng vào gần sáng toán quân thám thính ở tiền đồn gọi máy báo về Bộ Chỉ Huy Chi Khu là chiến xa địch đã đổi hướng bọc xa lộ vòng đai từ hướng Lái Thiêu trực chỉ Sài Gòn.

Giã Từ Vũ Khí Trong Sự Uất Hận Và Tủi Nhục

Quân lịnh buông súng rã hàng
Xé tan đời lính, vạn người khổ đau!

(Trích bài thơ **Đêm Cuối Cùng** của **Tuyết-Nga**)

Sáng hôm sau lúc10 giờ, tiếng nói Đại Tướng Dương Văn Minh loan báo trên đài phát thanh Sài Gòn ra lệnh tất cả các đơn vị buông súng đầu hàng. Cái tin sét đánh làm cho mọi người từ quan tới lính, cả trại gia binh và dân chúng đều bàng hoàng rơi lệ. Tôi liền dùng máy truyền tin thông báo cho các chiến sĩ và viên chức quận, xã, ấp hủy diệt tất cả tài liệu, hãy rời đơn vị và nhiệm sở với những lời chúc lành cùng họ và gia đình, và nói vài câu giã từ trong nghẹn ngào uất hận, không cầm được nước mắt.

Sau đó vợ chồng chúng tôi và một số anh em chiến sĩ có gia đình tại Thủ Đô rời căn cứ di chuyển về Sài Gòn, vì chậm trễ sẽ rất nguy hại khi bọn Việt Cộng địa phương vào chiếm căn cứ. Nhưng sau đó chúng tôi được tin là đến chiều hôm đó bọn VC mới dám vào Chi Khu.

Toán di tản của chúng tôi gồm có một xe Jeep, trên xe có tôi, vợ tôi một tài xế và hai cận vệ, Thiếu Úy Tâm BCH Chi khu và Đại Úy Vân, Giang Đoàn Trưởng Giang Cảnh sông Đồng Nai, tỉnh Biên Hòa. Đại Úy Vân là em vợ của tôi vì thương chị nên ở lại với chúng tôi trong đêm cuối cùng. Trưa ngày 29/4/75 theo lịnh của Bộ Chỉ Huy Giang Cảnh, Đại Úy Vân cho tất cả tàu của Đại Đội Giang Cảnh về căn cứ ở Nhà Bè nhưng ông ở lại với chúng tôi từ chiều ngày ấy. Nếu ông muốn ra khơi để gặp Đệ Thất Hạm đội thì quá dễ dàng. Theo sau xe Jeep của tôi còn có một chiếc xe GMC và một chiếc Dodge 4x4 chở các anh em của Bộ Chỉ Huy Chi Khu đi theo.

Mới ngày nào khi ra khu phố quận hay vào xã ấp gặp gỡ đồng bào, anh em chúng tôi lấy làm hãnh diện với dân chúng vì công cuộc bình định lãnh thổ được tốt đẹp. Nhờ những sự hy sinh anh dũng của các chiến sĩ Địa Phương Quân, Nghĩa Quân và công lao nhọc nhằn của các viên chức xã ấp, Cán bộ XDNT và lực lượng CSQG, nên đồng bào quận Dĩ An được vui hưởng cảnh thanh bình trong nhiều năm qua.

Nhưng sáng hôm nay, khi chúng tôi đi ngang qua khu phố chợ Dĩ An, đông đảo dân chúng ngậm ngùi đứng nhìn chúng tôi đi qua, tôi cảm thấy xấu hổ mà muốn độn thổ vì nay mình là lính bại trận. Thoáng nhìn nét mặt u buồn của đồng bào tôi biết là họ đang âm thầm, lặng lẻ tiễn đưa và từ giã chúng tôi ra đi trong sự nghẹn ngào và thương tiếc! Anh em chiến sĩ chúng tôi buồn lắm ! vì phải bỏ họ lại trong tình thương và nỗi nhớ.

Ngày 30/4/1975 đã chấm dứt Đời Binh Nghiệp của tôi đúng 21 năm, vì ngày nhập ngũ cũa tôi cũng vào tháng 4 năm 1954.

Vợ tôi đã chứng kiến những sự việc đã xãy ra tại quận Dĩ An vào những ngày cuối cùng và thấy những thảm cảnh trên đoạn đường di tản về Sài Gòn nên viết vài dòng thơ như những lời than thở khi nhớ đến ngày 30 tháng 4 năm 1975 không bao giờ quên./.

Nhớ Ngày Tháng Tư

Tháng Tư cũng lại trở về
Gợi người viễn xứ vọng về cố hương
Nhớ chăng ngày ấy uất hờn
Lệnh đành buông súng tan hàng đớn đau
Nhớ chăng ngày ấy thảm thương
Anh hùng tuẫn tiết, giữ tròn thanh danh
Nhớ chăng ngày ấy điêu linh
Gia đình tứ tán, cửa nhà tan hoang
Nhớ chăng ngày ấy hãi hùng
Dắt dìu chạy loạn, xác người ngổn ngang
Nhớ chăng ngày ấy ngậm ngùi
Âm thầm bỏ xứ, mắt nhòe lệ rơi
Nhớ chăng người chẳng ra đi
Mang thân tù tội, lưu đày Bắc phương
Nhớ chăng khổ nhục anh hùng
Thất thời lỡ vận, phải đành tan thương
Nhớ chăng những bậc vợ hiền
Gian truân dầu dãi, gánh gồng nuôi con
Nhớ chăng bụng mẹ còn mang
Con chưa biết mặt, thân cha chết tù
Còn bao cái nhớ đoạn trường
Nhớ đi, nhớ lại không ngừng lệ rơi
Bây giờ lạc mãi trời xa
Mấy mươi năm lẻ, tháng Tư ngậm ngùi.

TUYẾT NGA
(Người tình muôn thuở của chiến hữu NGUYỄN MINH CHÂU)

SÀI GÒN VÀ NỖI NHỚ

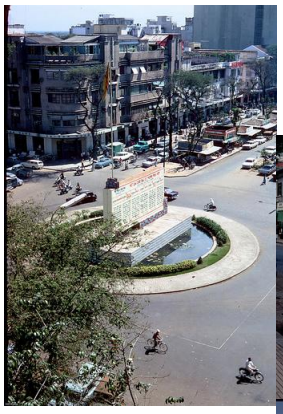

Ôi Sài gòn! nhớ ngày còn thơ dại
Tuổi học trò, tà áo trắng mộng mơ
Đường Duy Tân, những chiều nắng đứng chờ
Em e ấp, ngập ngừng khua gót nhẹ

Ôi Sài gòn! Làm sao mà quên được?
Tháng năm dài hò hẹn với yêu đương
Tay trong tay trên khắp các nẻo đường
Mình vụng dại tìm môi chuyền hơi ấm

Ta trao nhau, lời tỏ tình thơ mộng
Đón Xuân về đi xin Lễ đầu Năm
Đây Lăng Ông, nghi ngút khói hương trầm
Cùng khấn nguyện mong được cùng chung bước

Ôi Sài gòn! những ngày Hè oi bức
Và phượng hồng, từng cánh rớt trên sân
Ve kêu vang lòng bất chợt bâng khuâng
Bờ sông vắng, bến Bạch Đằng đứng đợi

Và sang Thu, gió vi vu thổi mãi
Trên Trời cao, mây xám ngút ngàn sao
Sài Gòn xưa, em nhớ mãi hôm nào
Trên bến đổ, ta trao lời ly biệt

Anh ra đi mang theo nhiều tủi hận
Biết ngày nào, chim chắp cánh liền nhau?
Lời hẹn xưa giờ đã chợt bay cao
Hàng me đỏ, lá me rơi tơi tả

Hôm nay đó, ta trở về Phố cũ
Sài gòn xưa, đã đổi mặt thay tên
Nghe đắng cay và mặn chát môi mềm
Còn đâu nữa Sài gòn đầy kỷ niệm ....

***Kiều Oanh Trịnh**, VA 2010*

Đôi Giòng Tãn Mạn ….

Cảm Nghĩ Một Đồng Hương

Chiều hôm nay, một buổi chiều không như những buổi chiều đã lặng lẽ đi qua đời tôi, những giọt nước mắt không cầm lại được trước hàng trăm đồng hương Biên Hòa trong ngày họp mặt cuối năm. Thấm thoát đã 38 năm kể từ ngày anh tôi đã anh dũng ra đi đền nợ nước. Sinh ra và lớn lên đời binh nghiệp, anh can đảm liều mình trong lửa đạn cùng các anh em binh sỹ vào sinh ra tử để bảo vệ tự do cho nhân dân miền Nam nước Việt. Nhưng than ôi mộng lớn chưa thành, con đường anh đi còn dang dở, thân xác anh đã bay bổng theo từng cánh trực thăng trên bầu trời Tây Ninh. Đã gần 40 năm trôi qua, biết bao người nhắc đến tên anh, báo tây, báo ta không ngớt lời khen tặng, nhưng có lẽ đây là lần đầu tiên những người con xứ Bưởi nhân dịp tân niên Canh Dần đã dành những ưu ái và danh dự cho gia đình Đỗ Cao, vinh danh cho Tướng Đỗ Cao Trí, khiến cho con tim tôi như co thắt lại khi nhận được tấm ảnh anh tôi do anh Dương Minh Chấn tự tay làm lấy và đại diện cho hội đồng hương Biên Hòa đã trao tặng.Trước thềm năm mới tôi không biết nói gì hơn là xin đồng hương nhận nơi đây lòng chân thành biết ơn và cùng nhau chúc mùa xuân đến quê hương mình sẽ vùng dậy với năm Châu.

Đỗ Lan Chi
(Ngày đầu xuân năm Canh Dần)

TIN CỘNG ĐỒNG

Ngày 12 tháng 3 năm 2010 Hội Ái Hữu Biên Hòa California được đồng hương thông báo, cho biết trường hợp thương tâm của TPB/VNCH Nguyễn Văn Chẳng Đ/Đ 461 thuộc Tiểu Đoàn 309 ĐPQ Tiểu khu Biên Hòa . Anh Chẳng bị cụt 1 chân trong cuộc hành quân mở đường ở Bình Sơn (Long Thành) và nay bị tai biến mạch máu não.

Đồng hương đã đóng góp tính đến ngày 19 tháng 3 năm 2010 được tổng cộng là $2210.00 (hai ngàn hai trăm mười đồng).

PHÂN ƯU

Được tin buồn nhạc mẫu của đồng hương **Nguyễn Thị Ngọc Tảo** là;

Cụ Bà NGUYỄN VỈNH PHÁT
Nhũ danh MAI THỊ NGỜI
Pháp danh DIỆU NGUYỆT

Từ trần ngày 8 tháng 3 năm 2010
(Nhằm ngày 23 tháng Giêng năm Canh Dần)
Tại California
Hưởng thọ 96 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu cùng đồng hương **Nguyễn Thị Ngọc Tảo** và tang quyến. Nguyện cầu hương linh **Cụ Bà DIỆU NGUYỆT** sớm về nơi cõi Phật.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

PHÂN ƯU

Được tin buồn phu quân đồng hương **Chu Diệu Thi** là;

Ông ĐOÀN THANH Y

Từ trần ngày 8 tháng 3 năm 2010
(Nhằm ngày 23 tháng 1 năm Canh Dần)
Tại Nam California
Hưởng thọ 78 tuổi.

Hội Ái Hữu Biên Hòa California, đồng hương và thân hữu thành kính phân ưu cùng đồng hương **Chu Diệu Thi** và tang quyến.
Nguyện cầu hương linh **Ông ĐOÀN THANH Y** sớm tiêu diêu nơi cõi Niết Bàn .

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Hội Ái Hữu Biên Hòa California

TIỆC MỪNG SINH NHẬT CÔ HOÀNG MINH NGUYỆT NGÀY 6/3/2010

Sali phủ đầy mây xám, những cơn mưa hầu như không dứt hột, phải chăng vì trời mưa hay live show "Tình yêu & hy vọng" đã cản bước chân những người đã ghi tên trên đường xuôi Nam về San Diego không đến được, để cùng đi chúc mừng sinh nhật cô Hoàng Minh Nguyệt, nhưng đường đi không khó vì trời mưa gió…do đó thầy và trò đến được đều cặp theo chiếc dù cùng nhau đến điểm hẹn để được trọn tình với với cô Hoàng Minh Nguyệt "tiếng hát vượt thời gian".

Xa lộ 5 South dường như chậm lại, mọi dự kiến cho chuyến đi đều bị đảo ngược, vì trời mưa nên không được hưởng không khí trong lành, cũng không nhìn ngắm được bờ biển lúc hoàng hôn, nhưng lại được nghe về tuổi già lúc hoàng hôn. Thầy Phan Thanh Hoài nói về sinh hoạt hiện tại, những mẫu chuyện về chuyến thăm Việt Nam, được xem những bức hình thầy Hoài chụp chung với thầy Hiệu Trưởng Phạm Đức Bảo tại Sài Gòn, thầy Bảo vừa bị stroke hiện thời đi đứng cũng gặp nhiều khó khăn, chỉ tiếc rằng không có chị Nguyễn Tất Ứng cùng đi để nhìn thấy chị rơi nước mắt.Trước những định luật của thời gian và tuổi tác chắc hẳn không từ một ai, chỉ cầu nguyện và mong Thầy Bảo được mọi sự an lành.

Từ trái sang phải (hàng đứng): Thầy Minh (THLT), anh Tâm,anh Chấn, chị Nga, anh Hóa, Thầy Hoài, anh Hạnh, chị Mỹ, anh Ngãi. (hàng ngồi): anh Hòa, chị Phương, Cô Trí, cô Nguyệt, chị Huệ

Những hạt mưa nặng hột gõ đều vào kính xe, với những đèn xe chớp tắt, như đưa mọi người về với thực tại, đã hẹn với cô Minh Nguyệt vào lúc 5 giờ, nhưng bây giờ gần 6 giờ vẫn còn trên xa lộ, anh Lữ Công Tâm gọi điện thoại đến anh Mai Trọng Ngãi dục tăng tốc độ, cuối cùng cũng đến vào lúc 6 giờ 15, đồng hương Biên Hòa và thân hữu vùng San Diego đã tề tựu đông đủ, Thầy Minh của Trường Long Thành đã sẵn sàng giàn nhạc và âm thanh, tất cả đều chờ đợi phái đoàn thầy cô và học trò Ngô Quyền xuống từ Nam California. Cô Hoàng Minh Nguyệt vui mừng và cảm động khi thấy các bạn đồng nghiệp thầy Phan Thanh Hoài, cô Đặng Thị Trí, anh Dương Minh Chấn Hội trưởng Hội ái hữu Biên Hoà California cùng đám học trò quậy phá của cô đã đến được dù trời mưa gió. Chị Ma ngọc Huệ, chị Nga Frook, chị Mỹ và chị Minh Phương bắt đầu bày biện các món ăn mang từ Nam Cali, nào 1 con heo quay đi với bánh mì, bánh hỏi rau sống nước chấm và cũng không quên bánh sinh nhật đặt tại Van bakery.Gia đình cô Hoàng Minh Nguyệt cũng chuẩn bị nhiều món ăn truyền thống và rượu ngon, nào bún,nào chả giò, nào bò kho, gỏi mít, gỏi đu đủ, bánh bột lọc v.v. và

cẩn thận hơn nữa cô Hoàng Minh Nguyệt cũng chuẩn bị nhiều món chay, chỉ rất tiếc là anh Tô Anh Tuấn, chị Cao Thị Chung và chị Nguyễn Tất Ứng không tham dự được.

Thầy Minh của trường Long Thành đã chuẩn bị giàn karaokê và là người điều khiển chương trình đã giới thiệu cô Hoàng Minh Nguyệt ngỏ lời chào mừng và cám ơn mọi người đã đến với cô trong ngày sinh nhật. Kế đến Nguyễn Hữu Hạnh đã lần lượt kính mời Thầy Phan Thanh Hoài, cô Đặng Thị Trí, anh Dương Minh Chấn (hội đồng hương Biên Hoà) anh Mai Trọng Ngãi (hội ái hữu Ngô Quyền) chúc mừng sinh nhật cô Hoàng Minh Nguyệt. Cũng như kính chuyển lời của quý Thầy Cô và Học trò không đến được với cô Minh Nguyệt " Phước như Đông Hải. Thọ tỷ Nam san".

Đặc biệt hơn nữa bài viết về cô Hoàng Minh Nguyệt vừa được đăng trên trang web của trường Ngô Quyền, mang một chút hài, một chút bi, đã được người viết đọc lại đem đến quý bậc trưởng thượng, quý Thầy cô và bạn bè tham dư những nụ cười nghiêng ngả. Riêng cô Hoàng Minh Nguyệt cũng với những nụ cười dòn, đã che đi ngấn lệ trong niềm hạnh phúc. Kế đến chị Hoàng Sĩ Cư không quên giới thiệu phần cảm tưởng của người học trò Ngô Quyền từng được cô Minh Nguyệt dạy môn âm nhạc nhưng không trở thành Ca sĩ, chị Nga Frook đến từ tiểu bang Chicago "mừng sinh nhựt cô giáo với đứa học trò đã 60 tuổi". Mọi người còn đi từ ngạc nhiên nầy đến ngạc nhiên khác, qua phần phát biểu kế tiếp của Thầy Minh của trường Long Thành, Thầy Minh cho biết hiện giờ cô Minh Nguyệt vẫn còn mang giọng ngâm và tiếng hát qua làn sóng "Tiếng nước tôi"; đã được sự tán thưởng nồng hậu của đồng hương vùng San Diego. Huy hoàng hơn nữa, trong một kỳ thi hoa hậu mới đây tại vùng San Diego cô Hoàng Minh Nguyệt đã được chọn là "hoa hậu áo dài phu nhân".

Thầy Phạm Đức Bảo và Thầy Phan Thanh Hoài

Đến phần quậy của chị Nguyễn thị Mỹ " thấy mới tin", chị Mỹ đã yêu cầu thí sinh số 7 Hoàng Minh Nguyệt với trang phục áo dài, biểu diễn những bước phải nhẹ nhàng, đi vòng quanh trình diện khán giả và quan khách. Với phần mở đầu mừng sinh nhật đã vui vẻ và xôm tụ; đến nổi gia chủ lẫn thực khách đều quên mất cả bửa ăn. Phu quân của cô Hoàng Minh Nguyệt cũng vui mừng không kém, tuy tuổi đã cao vẫn xốc vác đi lại mang từng món ăn từng chai rượu cho mọi người, anh Huỳnh Xuân Hóa và anh Nguyễn Văn Hòa được chăm sóc nồng nhiệt nhất. Phần văn nghệ mở đầu cũng được dành ưu tiên cho "tiếng hát vượt thời gian" bài hát đã gắn liền tên tuổi của cô Hoàng Minh Nguyệt bản " Cô lái Đò", dù ngoài trời đang mưa nhưng tiếng hát của cô trong đêm nay không còn mang sầu lắng, tiếc nuối như ngày nào, nhưng lại được chuyên chở bằng tất cả niềm vui và hạnh phúc. Ban hợp ca Hương xưa trở lại với "Ly rượu mừng", tiếp đến là những màn đơn ca độc đáo của học trò Ngô Quyền và thân hữu vùng San Diego. Anh Lữ công Tâm cùng Thầy Minh Long Thành cũng cất lên lời ca tiếng hát của mình. Trong gian phòng ấm cúng, tất cả quý bậc trưởng thượng và quý khách hầu như im lặng để thưởng thức phần so tài vọng cổ giữa 2 tài danh Út Trà Ôn Santa Ana và Hữu Phước San Diego qua những bản cổ nhạc " Người đối diện lương tâm" và " Lòng dạ đàn bà". Những màn văn nghệ được xen kẻ bởi các thân hữu vùng San Diego, ngay tại bàn ăn gia đình Ngô Quyền cũng không kém phần sôi động, Thầy Hoài, cô Trí, anh Chấn cũng như quý khách cười nghiêng quên thôi với phần song diễn tại chỗ của anh Huỳnh Xuân Hóa và chị Nga Frook" *Nhớ khi xưa là nhau, chung một*

đường kẻ trước người sau". Tiệc vui vẫn còn tiếp diễn, khách vẫn còn đến đông thêm nhất là các bạn trẻ, được biết hôm nay sinh nhựt cô Hoàng Minh Nguyệt và luôn cả người con gái của cô. Đã hơn 8 giờ đêm phái đoàn Ngô Quyền đề nghị cắt bánh, mọi người cùng hợp ca" happy birth day" đến đại gia đình cô Hoàng Minh Nguyệt. Đã đến lúc phải chia tay, dù rằng thầy Minh hình như muốn giữ đoàn người ở lại, cô Hoàng Minh Nguyệt cũng không muốn xa rời những bạn đồng nghiệp và đám học trò quậy phá của mình. Đành chúc cô trọn một đêm vui, nhiều mộng đẹp với tiếng hát vượt thời gian.

Trở về Nam Cali gần 11 giờ đêm, riêng tôi vẫn còn trăn trở qua niềm vui mừng ngày sinh nhật của cô Hoàng Minh Nguyệt, chợt nghỉ đến ông anh cả Dương Minh Chấn đường khuya một mình trên xa lộ, hơn 2 tiếng đồng hồ nữa anh mới về đến Bakersfield, nhớ đến lời tâm sự của cô Đặng thị Trí trên đường về "*được đi chung với tụi em là cô thấy vui rồi* ", nhớ đến lời chân tình của anh Lữ Công Tâm "*Thầy Hoài ! sinh nhật của Thầy vào ngày mấy, tụi em sẽ tổ chức mừng sinh nhựt cho Thầy"* và nhất là hình ảnh của thầy Hiệu Trưởng Phạm Đức Bảo. Là những đứa học trò Ngô Quyền ngày nào, dù ở bất cứ nơi đâu. Nên hay chăng, chúng ta luôn tạo những buổi họp mặt hoặc viếng thăm, để được đem niềm vui và hạnh phúc đến quý Thầy Cô ở tuổi hoàng hôn...

Nguyễn Hữu Hạnh

CHÚC MỪNG TÂN-KHOA

Cháu NGUYỄN-THỊ NHẤT-NGUYÊN
Tốt nghiệp ***Doctor of Medicine***
ở Kansas City of Medicine and Biosciences Missouri
ngày 15 tháng 5 năm 2010

Cháu REGINALD ANH-TUẤN NGUYỄN
Tốt nghiệp ***Bachelor of Sciene***
ở Rockhurst University Kansas City Missouri
ngày 15 tháng 5 năm 2010

Xin chung vui cùng đồng hương **Nguyễn-Kim-Quan**
Cựu HS Ngô-Quyền Khóa 8 & Cựu SVSQ/TVBQGVN/K28
Thân chúc hai cháu thành công trên bước đường phụng sự cho y học.

Ban-Chấp-Hành Hội Ái-Hữu Biên Hòa
Hội-Trưởng
Dương-Minh-Chấn